

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Habsbvrrios Avstrios ex Historicorum testimonijs à Perleonibus Anicijs Romanis originem ducere. §. vj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

go, quod non modo Albertus Argentinensis, & Volaterranus, sed & alij complures asserunt. Nec obstat quod Eysingerus dicat mentionem de castro Habsburgo fieri à Gaguino in Vita Ludouici Pij Imp. cum de hoc nulla sit inter nos controuersia: Non enim dicimus Auentum castrum, quod erat in monte Romarico, à quibusdam Historicis Habsburgum non nominari, sed tantummodo Comites Habsburgenses, unde Austriaci Principes, illud non habitasse: neque cognomen Habsburgij ab illo accepisse, sed ab alio quod erat in Ergouia, iuxta Lucerne lacum, à Perleombus Romanis, aut de nouo fabricatum, vel certè in eodem loco ubi fuerat illud Rapatonis reedificatum, & ob memoriam tum primi nominis, tum etiam Auentini montis, Auentburgum appellatum, quod postea, uti usu caenire soler, ex corrupto loquendi more in Habsburgum transmutatum, clarissima Familia nomen reliquit.

HABSBURGIOS AVSTRIOS

ex Historicorum testimonijs à Perleombus

Anicijs Romanis originem ducere.

§. VI.

emonstratis de familia Habsburgica, qui haetenus pro veris reputati sunt, erroribus, & illustratis ad hunc, quem diximus modum, Austriacis, ordo postulat, ut consequenter iam praefatos Comites Habsburgios,

Austriacosque Principes, à Perleonibus Romanis, qui
ex Anicijs descendebant, originem duxisse comprobemus.
In quo comprobando testimonium nobis ferent probati
scriptores tum Germani, tum etiam Itali, qui singuli qua
les sint Lector cognoscere poterit ex eorum operibus, quae
per manus omnium circumferuntur. Et ex Germanis
quidem, qui à nobis nec visi sunt, nec lecti, qui de hac
veritate libros integros scripserunt, à Lazio lib. 1. c. 1.
commentariorum in Austriacam familiam, hifertur:

Vuichardus Baro à Polheim, Decanus Salif-
burgensis,

Ioannes Ennyckel, Eques Austriacus: &

Ottocarus ab Orneck, Styria Regulus.

Alios etiam recitat Raphael Volaterranus Antropolo-
gia, lib. 23. in fine: videlicet,

Matthaeum quendam de origine Primorum
Ducum Austriae.

Otthonem Frisingensem Episcopum in com-
mentarijs:

Iordanum Osnaburgium de irruptione Gothi-
ca in Urbem:

Hermannum de Sulgon, in Chronographia: &
Henricum Constantiensem.

Adferuntur & à R. P. D. Hieronymo Bardi Florenti-
no, Ordinis Camaldulensis Monacho, & alijs, in tractatu
Italico MS. quem de hac Familia Habsburgica Perleo-
nia composuit, eorumque auctoritates verbaliter citan-
tur, quas equidem omnes, ut ibidem descriptae erant, li-
cet

cet fontes ipsos nondum inspicere contigerit, hic infere-
mus, ut ex ipsorum etiam Germanorum testimonijs, quid
de nostra hac, quid de Lazij, & aliorum opinione, sen-
tiendum, lector agnoscat. Primus autem à R. Bardi ci-
tatus est quidam incertus auctor in Historia Bavariae &
Sueviae, lib. 4. cuius verba sunt: Austria nunc Mo-
derna Duces, originem habuerunt à Petris Leo-
nibus Romanis, Comitibus montis Auentini, cu-
ius familiae domus sunt in Auentino propè Sa-
bellorum aedes, quae prius Perleonum fuere.
Hunc sequitur quidam Selestadiensis, lib. 2. sic inquit:
Ducibus Austriae Perleones Comites Romani ori-
ginem dederunt. Haec confirmabat Iacobus Vuim-
pelengius in epitome, sic; Carolus V. Imperator,
progenitores habuit Romanos Perleones, in mó-
te Auentino habitantes. Subscribit, & his Richar-
dus Rantchinus, lib. 2. cum dicit: Austriae Duces ini-
tium habuerunt à Perleonibus, Romani Imperij
Patritijs. Adiungebatur, & coronidis loco Vuolfgangi
Slesij in Austria sua MS. sententia, quae talis erat:
Perleones originem tuis progenitoribus inuictis-
sime Caesar dederunt. Et hi fuere omnes Germa-
ni, quibus est connumerandus M. Albertus Argentinen-
sis, temporibus Rodulphi Imperatoris omnium Histori-
corum vicinior, & si ita dicere liceat oculatus quodam-
modo huius rei testis, nam octoginta tantum annis Rodul-
pho fuit posterior; cuius auctoritas tanta est, quod eam
negare non valentes, Lazius, & eius sequaces, quasi il-
lam

lam ignorarent callide eam dissimularint, omnemq; con-
trouersiam in unum Volaterranum uerterint, quasi ip-
se eius rei auctor esset. ¶ non potius Germani, ut ex
uerbis huius auctoris manifestè colligitur, qui hoc modo
Chronicon suum exorsus est. Rodolphus Comes de
Habsburg, ex antiquis progenitoribus ab Vrbe
Roma traxit originem. Olim namq; duobus fra-
tribus, propter potentis Romani occisionem, eli-
minatis ab vrbe: pater eorum nobilior Roma-
nus, dans cuilibet eorum immensam pecuniam
ipso iussit in partes abire remotas, Qui se in su-
periori Alemannia receperunt. Antiquior au-
tem ad emptionem prædiorum, & munitio-
num, iunior uero ad habendum uasallorum multitu-
dinem contendebat. Patre autem in Vrbe existen-
te post aliquot annis cum intellexisset, filios cum
pace stare in Alemannia, ipso uisitabat. Et cum
uidisset senioris empta prædia, eius prudentiam
nimium commendauit. Requirens autem à iu-
niore, quid cum sua substantia egerit, ille se om-
nem in unam munitio-
nem fortissimam colloca-
se, respondit: & iussis omnibus uasallis suis, cum
eorum liberis masculis optimè armatis ad muni-
tionem pertinentibus, & ab eo infeodatis uenire
ad montem, ubi castrum Habsburg est colloca-
tum, illuc patrem traducens, illam fortium mul-
titudinem, quos & omnes eorum posteros masculu-
lini sexus suos & posteritatis suæ fideles uasallos
illis

illis confiteantibus patri, probavit. Quo viso, pater in illius animosa nobilitate gaudius reuersus ad Urbem, magnum Thefaurum destinavit eidē. Ex quibus duob. fratribus omnes de Habesburg postea processerunt. *Hac Albertus, cuius irrefragabilem auctoritatem, quippe quod uti supra diximus, homo Germanus, et temporibus Rodulphi Imp. omnium vicinior, aliter scribere non potuit quam veritas ipsa se haberet, constabunt ex Italis multi, inter quos primus occurrit nobis Raphael Volaterranus lib. 23. Antropologiae supracitato circa finem, sic inquit:* Apparet enim Maximilianum Romanos habuisse pro genitores, olim Perleones Comites montis Auentini, cuius familiae nonnullę sunt Romę reliquię propē Sabellorum aedes; quę prius Perleonum fuere, quibus cognomen dedit Petrus, Leonis filius, Stephanus nepos, Maximus pronepos, quorum memoria sepulchri proforibus templi S. Alexij adhuc cernitur. Is anno 1118. magna in Vrbe potentia, auctoritateq; sub Paschale II. fuerat. Cuius duo nepotes per seditionem ex vrbe profugij ad Alpes venerunt: vbi circa Lucernę lacum prædia ac tetras mercati sunt: castrumque in eo loco Auemburgum deinde excitauerunt, quasi Auentini oppidum: licet nonnulli Abesburgum dicant, quod lingua Germanica Abec, accipitrē significet; qui olim ab eis dimissus cum præda capta in eo monte constitit, vbi ex auspicio,

cio,

·cio, ipsi postea oppidum condidere . Alter ex his
Præful Argentinensis fuit . Ex altero qui nobi-
lem in ea regione duxit vxorem, natus est Alber-
tus, qui Albertum & Rodolphum Imperatorem,
primū ex Comitibus Abeshurgensib. genuit, &c.
*qua sequuntur vsque ad finem. Confirmat, &
eius sententiam Paulus Iouius Novocomensis, Episco-
pus Nucernus in elogijs virorum bellica virtute illu-
strium, li. 5. de Maximiliano I. Imperatore loquens, ubi
sic ait: Ferunt Auftriacæ domus nobilitatem Ro-
mani sanguinis stirpem respicere, perducto stem-
mate à Perleconum familia, ex qua fuerunt cele-
berrimi olim Comites ex Tribu montis Auenti-
ni. Hos enim ad Auspurgum confedisse constat,
inter Rhetos, Noricos, & Vindelicos, non longè
ab Heluetijs, coalescenteque sensim potentia
Auftriaci principatus, uti ipse Cæsar suæ originis
religiosus indagator asseuerabat, iura & titulos
condidisse: eiusque dominatus claritudinem bel-
lica quæsitam virtute, & longa vetustate constitu-
tam propagasse. Hinc euenit vt facillè credamus
Augustam hanc Romani Imperij dignitatem, ad
Auftriacos Principes, quod Romani sint generis,
fatali quodam iure peruenisse. Quando iam
pridem abolita sit militaris acclamationis con-
suetudo, qua Imperatores olim apud exercitum
in castris fiebant, & ipsa etiam septem Germaniæ
procerum suffragatio penitus obsolescat, toto sci
licet*

licet hoc honore per manus præpotentium Cæsarum legitimè tradito, confirmatoque qui iam altas iecerit radices, vt in vna familia non dubiæ hæreditatis nihil intercisa serie, decentius atque stabilius reflorescat. *Hæc ille Iouius. Accedit & doctissimi Hieronymi Rubei Rauennatis testimonium clarissimum, quod est lib. 5. historie Rauennatis ad annum 824. his verbis: Siquidem Perleonia familia inter Romanas nobilissima: illa est, è qua clarissimi Comites montis Auentini, & Austriæ domus Principes prodire. Reperitur enim ex Perleonijs quosdam Spruchum, Oenipontem appellant, ad habitandum profectos, inter Austriæ, ac Baioariæ populos, ab Heluetijs haud procul. Paulatim verò dignitate eorum in dies crescente, Principatus Austriæ iura, titulumque fundarunt, vti Maximianus Cæsar, Caroli Quinti auus affirmare consueuerat. Sic Rubeus. Non omittenda etiam mihi visa est hoc loco Ioannis Naucleri Tubingensis Sæui sententia, quæ licet sit ambigua, multum tamen nostro proposito fauere videtur; adfertur autem illa Tomo 2. Chronographiæ generatione 43. hunc in modum. De Rodulphi Regis genealogia modo dicendum esset, cum & magnifica eius gesta describuntur. Sed de tam varia Scriptorum opinione non est quod iudicem, Summi Principis authoritatem à gestis rebus petere licet, non à natione, quanquam & hæc fortassis est quædam virtutis*

tutis

tutis imago . Originem Comitibus de Habispurg, à Perleonibus Comitibus, Romanis Ciuibus deducunt, ex Auentino monte splendida nobilitate, freti (opinor) non omnino malis authoribus, apud quod eius rei fides esto . Nos qui vir Rudolphus fuerit, tanti hæres Imperij, studiosius exequemur. *Hæcille . Familiam autem hanc Austriacam ex Frangipania, Perleonia scilicet, qua ante Anicia antiquissima, & Illustrissima Romana fuerat, originis suæ lineam ducere, scribit etiam Philippus Gothus Siculus, Messanensis Eques, in tractatu vulgari Italico, quem de Inuentione SS. Placidi Anicij Abbatis, & sociorum, ac de triumphis in illa celebratis, composuit . Et primo in epistola dedicatoria, que est ad Philippum Principem, sic inquit: Ilche possiamo fermamente sperarlo, già che non si tosto è stata intromessa nel gouerno de' Regni del suo Inuitissimo Padre, che Dio N. Signore per donarli particolari protettori nel Cielo, acciò guidino l'attioni sue felicemente in terra, gli ha scoperti miracolosamente questi XXXVII. gloriosi Santi, mille quarantasette anni fà martirizzati; tra i quali Placido, Eutichio, Vittorino, & Flauia fratelli, & sorella, sono dell'istesso, & antichissimo Sangue Anicio, donde tiene origine la Serenissima Casa d'Austria . Quando è pur certo, che gli antecessori di V. A. i quali dallo acquisto dell'Austria procreorno da se il cognome*

me d'Austria (Come Scipione dall'acquisto del-
l'Africa, l'Africano) discendono per legitima
successione dalli Fregepani, & questi da gli Ani-
cij, paterni maggiori di San Placido. *Item, &*
circa medium ipsius tractatus, sic item confirmat:

In questa Città ne gli anni del Signore 536. ven-
ne il glorioso Martire Placido, con Gordiano,
& Donato suoi compagni, figliuolo di Tertullo,
Prencipe de Patritij Romani, Padre della Patria,
Nipote di Giustiniano Anicio Imperatore, &
doppo quello à null'altro secondo. Fù Tertullo
dell'inuitto sangue de gli Anicij, dalquale (come
affermano M. Antonio Marsilio Colonna, Ar-
chiuescouo di Salerno, & Onofrio Panuino) fo-
no discesi i Fregepani, & da questi gli Serenissi-
mi d'Austria, iquali (si come tutti gli autori con-
uengono, & vltimamente Luca Contile) dal con-
quisto dell'Austria ne' tempi di Rodolfo, & di
Alberto Imperatori, procrearono da se il chia-
rissimo cognome d'Austria: hebbe costui per
moglie vna Signora di Casa Ottauia quanto al
Padre, & della Flauia quanto alla Madre, dalla
quale nacquero per ordine Placido, Eutichio,
Vittorino, & Flauia. *Et in fine tractatus sic conclu-
dit:* Et all'Altezza V. con tutta la felicissima Ca-
sa d'Austria, congiunta di sangue con questi fan-
ti Martiri lunghi, & prosperissimi giorni: *& pau-
lò*

lo post: Et parendo à me degno di rappresentarlo all'Alt.V. l'ho fatto cosi,perche le cose grandi si deuono à i grandi; come, perche quei inuitti guerrieri di Christo sono dell'istesso sangue Anicio, dalquale la Serenissima Casa Austria degnissima profapia dell'A.V. trahe l'origine (benche foggetto di sì alta materia ricercasse huomo più esercitato, ch'io non sono per trattarlo) desideroso dall'altra parte, ch'ella conosca l'obedientissima affettione, & prontezza che ho hauuto sempre, & hò da seruir il mio natural Padrone.

Hæc Gothus, quod autem attinet ad auctores per eum al legatos, uidelicet: Antonium Columnã, li. de Ecclesiasticis redditibus; & Lucam Contilẽ in commentario super Symbolum Philippi II. Regis Hispaniarum nullam eorum uidi Panuini; vero nonnulla Fragmenta MS. ad manus meas quidem peruenerunt, sed multum imperfecta. Nec mihi succenseat quis quæso, quod ex huius auctoris uerbis Austriam Familiam ex Frangipanja, & in meis probationibus ex Perleonia descendere affirmem: cum uti in sequentibus uidebitur in annotationibus monumentorum huius Familie Illustrissime, Perleones, & Frangipani una eademque fuerint familia; ut rectè etiam prodidit Illustris Marchio Petrus Villa de Cambus in Tractatu suo de Inuentione, siue Familia S. Placidi, hac Periodo: Essi Perleoni confessano con li Frangipani essere vna, & istessa famiglia, facendo lo Leone Frangipanato, seu Fragmentato

tato di pani, si come appare in piu luoghi, & il Panuino lo afferma, in Papa Anacleto II. & li Conti di Segna descendendo da Frangipani, fanno l'Aquile loro Paterne Frangipanate, & fragmentate di pani. *His igitur auctoritatibus tantorum virorum, eorumque rationibus, necnon & traditione perueteri iam quasi ab omnibus recepta, motus, verum esse existimo, quod supra explicandum proposui, Gentem scilicet Austriam Habsburgiam, eandem cum antiqua Perleonia Frangipania, Olybria, Proba, Anicia fuisse: quod si aliorum iudicio fuerim affecutus, mihi id gratissimum erit, tum ob clarissima gentis, quam illustrandam proposui, splendorem, & decus, quod ei hac nominum coniunctione me praebuisse credo; sin tamen minus, id tamen hoc praetextu à me factum laudabunt omnes, quod nobilissima, & antiquissima familia Anicia, cuius iam memoria deperierat, maxima cum diligentia et labore, hanc descriptionem ediderim, qua ne tot virorum Illustrium gloria, & praeclara facta exolescerent, & omnino funditus interirent, factum est. Sed iam ne longior tractatus moram Lectori pio ingerat, ipsam Genealogiam Aniciam Probam, Olybriam, Perleoniam, Frangipaniam, Habsburgiam, Austriam, quam tertiam praesentis tractatus partem esse volumus, subiungamus; ut ex eius continuata serie. Quid de Laziana, & ceterorum, quid de nostra tenendum & sentiendum sit, intelligatur.*